

Treballadora a oficina. 35 anys i 15 d'antiguitat.

1. El meu salari suposa el 60% dels ingressos familiars i la meva parella i jo tenim dos fills de 7 i 4.
2. És una vergonya que una empresa que té mitjans per a evitar-ho, vulgui enviar a l'atur més de 1.000 persones. I el que més indigna és que els culpables de la situació en la que ens trobem, estiguin fruit d'una jubilació d'or.
3. Amb el que dieu que ofereix l'empresa, més l'atur, suposo que podria tirar endavant dos anys però evidentment amb la situació econòmica actual, no em plantejo agafar una baixa incentivada. No puc jugar amb el futur dels meus fills.
4. Doncs com gairebé tothom que va creure que era millor tenir un habitatge de propietat. Dec a Unnim 150.000 € que, suposant que pugui continuar pagant, liquidaré en uns 20 anys.
5. Ara mateix, cap.
6. L'únic que ens arriba per part de BBVA són les paraules del Sr. Queralt dient que tot es farà per mitjans no traumàtics i via prejubilacions. No entenc que per un costat diguin això i a vosaltres us diguin que ens volen acomiadar. Evidentment he de creure que vosaltres, treballadors que ens representeu, esteu dient la veritat. Per tant he de suposar que BBVA menteix.
7. Pel que comenteu hi ha previstes aturades i manifestacions. Jo, la meva parella i els meus fills hi serem...

Treballador a oficina. 52 anys i 29 anys d'antiguitat.

1. Dues persones dependent del meu salari. Tenen 15 i 23 anys.
2. Malament. Crec que hi ha altres vies.
3. En el meu cas, seria una ruïna.
4. Sí, tinc finançament. Uns 200.000€. No podria fer-hi front.
5. Amb la meva edat, és impossible trobar feina.
6. Estan molt tancats i crec que estan jugant una mica amb nosaltres
7. Si cal, sí.
8. Combinar les prejubilacions entre BBVA i Unnim seria la solució, sempre que el % pel càlcul del sou sigui correcte.

Treballadora a Serveis Centrals. 39 anys i 16 d'antiguitat.

1. En depenen 3 persones de 12, 10 i 1 any.
2. Em sembla un despropòsit, tenint en compte que es podria arribar a un acord que permetés mantenir la feina a tothom.
3. Afectaria tant al present com al futur. Avui dia hauríem de deixar de fer moltes coses, activitats extraescolars dels fills, reduir despeses de la llar en general, assegurances mèdiques, guarderia, vacances, sortides... Tot això comptant que encara tinc la "sort" de tenir un altre sou a la família que en principi ens permetria pagar les despeses que no poden reduir-se, tot i això afectaria molt el nivell de vida actual.
En un futur no tan llunyà segurament no podré portar els meus fills a l'escola que tenia prevista per estudiar batxillerat, ja veurem la universitat...
Evidentment no podré donar als meus fills el futur i la formació que hagués desitjat.
4. Tinc la hipoteca de la vivenda habitual, amb un import pendent de uns 130.000 eur. Si em pugen els tipus d'interès suposarà una gran part dels ingressos familiars. Si no trobo una altra feina en un temps raonable difícilment podré fer-hi front.

5. Tal i com està actualment el mercat de treball difícilment trobaré una feina semblant, tinc molts dubtes de que ni tan sols pugui trobar una feina. La majoria de persones de l'entitat, hem treballat sempre a UNNIM, no tenim experiència en altres empreses o sectors, en molts casos ni idiomes, penso que ho tindrem molt complicat.

6. Em sembla absolutament prepotent, denigrant, amb mala fe i demostrant molt poca empatia i humanitat envers els altres.

Deixant de banda l'engany que ens han estat realitzant des de la data de la compra i que pel que sembla continuen intentant enredar a la plantilla parlant de prejubilacions.

7. Sí. Faria concentracions, aturades i vaga si cal.

Treballador a oficina. 45 anys i 18 d'antiguitat.

1. Tinc dos filles que estan, una a la guarderia i l'altra a primària.

2. Doncs no és just, ja que entenc que en moment de crisis són les grans corporacions que han d'ajudar al país no posant més persones a l'atur. En concret BBVA obté descomunals beneficis i ha rebut ajudes per comprar Unnim i en rebrà en el format de protecció d'actius. Com volen aixecar el país acomiadant la gent?

3. Amb la indemnització que obtindré no en tinc ni per pipes, tenint en compte que estic en una edat poc atractiva per a qualsevol empresa, i tenint en compte que hi ha 5 milions d'aturats que també buscaran feina. La hipoteca s'ha de pagar igualment i em queden una pila d'anys per si puc pagar-la, i el més important tinc dos petitons a casa. El meu sou suposa el 65 % dels ingressos familiars i si vaig a l'atur.... buf.

4. Sí, la hipoteca i un préstec personal d'atencions varies. Doncs francament ho veig difícil.

5. De manera estable, cap; el que m'espera són feines inestables i puntuals, poc sòlides i amb sous minsos.

6. No entenc que el Sr. Queralt digui que no hi ha problema i després des de RRHH no cedeixin ni un mil·límetre. Espero que afluixin....

7. El que s'acordi des de la plataforma unitària sindical. Entenc que ara hem de sortir si no, si badem ens trobarem la meitat de la plantilla a la cua de l'Inem. I el Banc presumirà de milions de beneficis als mitjans.

Treballador a oficina. 51 anys i 27 d'antiguitat.

1. Tinc dos fills que estan acabant l'universitat.

2. Aquest és el meu cas. Tinc més de 50 anys i se m'aconsella que plegui. Em veig obligat a marxar, a sortir del món del treball. A partir de 50 anys no crec que ningú pugui trobar feina en una empresa; però mentrestant tinc dos fills que acabaran l'universitat i no trobaran feina. Si jo deixés la feina perquè algú altre l'agafés, ho entendria; però ens estant traient fora i no hi entra ningú més. Això està fora del sentit comú. Si les empreses amb beneficis fan això, qui acabarà pagant les pensions?

3. Amb l'indemnització que pensen pagar-me no podré arribar a la jubilació. Hauré de trobar alguna manera de complementar la indemnització, i no tindrè altre remei que treballar i cobrar en negre, i no cotitzar. Això és al que ens aboquen.

4. Per sort ja he pagat la hipoteca i no tinc cap deute.

5. De manera estable, cap; el que m'espera són feines inestables i xapuses.

6. Sorprenent. De cara enfora amb un missatge tranquil·litzador i civilitzat, i de cara endins, prepotència i xantatge. Són uns avantatgistes.

7. Espero que hi hagi una assemblea de personal per tal de posar-nos d'acord en fer una gran mobilització.

Treballadora a oficina. 49 anys i 25 d'antiguitat.

1. Sóc vídua, i tinc tres filles que estan estudiant.
2. És una bestiesa. Si al BBVA hi ha gent amb edat de prejubilat-se, perquè no comencen amb ells?
3. Radicalment. Si estigués sola, potser podria fer allargar la indemnització fins a trobar alguna coseta per anar tirant, però amb la càrrega familiar al darrere, no me'n podria sortir
4. No, no tinc cap deute.
5. Ara mateix, cap. I com més temps passi, si he d'esperar que la crisi acabi, estaré en una edat en la que ningú em voldrà contractar.
6. Estic indignada. Com poden ser tan mentiders?
7. I tant.

Treballadora a oficina. 53 anys i 33 d'antiguitat.

1. La meua parella treballa, i tenim un fill que està a punt d'acabar l'universitat.
2. Pel que m'han dit el BBVA té gent molt gran a les oficines. No seria millor jubilar-los a ells?
3. M'hauré d'acostumar al "retiro" com es deia abans.
4. Estic acabant de pagar els darrers rebuts.
5. Val més que no m'ho plantegi. No tindria sentit que trobés feina quan hi ha tant jovent que no en té.
6. No estàvem acostumats a negociar amb una empresa privada.
7. Ho faria pels companys que hauran de sortir amb unes compensacions més dolentes que les meves.
8. Em semblen bé. Tot i que també s'haurien de millorar les condicions de sortida dels que finalment hagin de marxar sense la prejubilació.

Treballador a oficina. 38 anys i 10 d'antiguitat.

1. A casa som 4: 2 adults treballant i 2 fills de 6 i 7 anys
2. Quelcom barroer
3. Em sentiria traït i segurament em deixaria anímicament tocat.
4. Sí, hipoteca + ampliació. Pendants 170.000€. Sense feina no podem fer-hi front
5. Perspectives gairebé nul·les o en condicions molt pitjors
6. Falta de transparència
7. Em mobilitzaré!!

Treballador a Serveis Centrals. 48 anys i més de 30 d'antiguitat.

1. Quatre persones de 21, 20, 18 i 17.
2. Mesura absolutament injusta i innecessària.
3. La tragèdia seria de la magnitud d'un tsunami.
4. Sí, un import molt elevat perquè tenim una hipoteca pont conjuntament amb la meua dona que també és empleada. No podria fer front de cap de les maneres.
5. Impossible trobar una feina en què pugui percebre un salari equivalent al meu salari actual.
6. S'ajusta plenament als manuals de negociació. Distanciament absolut de l'altra part, posicionament totalment enfrontat. En definitiva molt professional. Però jo de la meua empresa, espero una posició més empàtica amb l'empleat i la seva situació, especialment quan els

problemes de l'entitat no se'n deriven de la professionalitat i compromís dels empleats amb les seves responsabilitats, i quan hi ha possibilitats econòmiques per oferir altres solucions.

7. Els que no aixequin la veu en aquesta situació, només pot ser per covardia. Tots hem d'aixecar la nostra veu, i per descomptat estaria disposat a mobilitzar-me.

Treballadora a oficina. 40 anys i 15 d'antiguitat.

1. Dues persones de 8 i 3 anys.
2. Una mala gestió per part de RRHH. Hi ha altres maneres de fer les coses.
3. Una gran preocupació per poder tirar endavant a la meva família i poder atendre correctament els deutes (hipoteca) fixes mensuals.
4. Sí. Més de 300.000 €. No podria fer front.
5. Tal com estan les coses actualment, tot està molt difícil. Conec a gent preparada que no ha deixat d'enviar currículums i fa 1 any que no l'han cridat per cap entrevista de feina.
6. Crec que s'estan fent massa els durs i els està costant massa temps ensenyar les seves cartes definitives. Crec que saben perfectament fins on volen arribar. Ens estan donat un troç de mà, per intentar arribar a mig braç i no tenir que donar el braç sencer. Creuen que tenen la paella pel mànec.
7. Trobo encertades les mobilitzacions fora d'horari de feina. Sí.

Treballadora a Serveis Centrals. 26 anys i 6 d'antiguitat.

1. Cap
2. Crec que hi ha solucions menys traumàtiques que un acomiadament dràstic. Es pot fer mitjançant prejubilacions i baixes incentivades.
3. Segurament hauria de replantejar tota la meva vida i, pel que veig al meu voltant (persones properes en atur), serà fer un canvi 180°, amb tot el que això comporta.
4. Sí, 200.000 € aprox. Si no ens mantenem les condicions del préstec tindrè MOLTS problemes per poder pagar.
5. Veig la cosa molt complicada. De fet, segurament hauré de marxar del país per poder tenir una sortida laboral.
6. Durant tot el procés de compra han volgut vendre que havien "salvat" Unnim, però els fets, i si no s'arriba a l'acord, mostraran que ens han venut la moto.
7. El que faci falta, però tinc la sensació que ja està tot decidit i per molt que fem poc es pot aconseguir.

Treballadora a oficina. 42 anys i 23 d'antiguitat.

1. Dues persones, d'1 i 73 anys.
2. Absolutament injust, a banda no és el que van dir inicialment.
3. Seria un dalta baix, una reestructuració i un replantejament total.
4. Sí, 130.000 €. No podria fer-hi front.
5. Actualment, al mateix sector a Catalunya o Espanya, nul·les. En altres sectors espero que sí.
6. Molt intransigent.
7. Sí, clar, quin remei.